Lumi és az első hó

Téli mese ovisoknak arról a reggelről, amikor minden fehér lesz, és a nyomok elárulják, ki járt ott.

Azon az éjszakán esett az első hó, és reggelre a kert egyetlen sima fehérség lett. A kerítés tetején párna ült, a bokrok gömbök lettek, a kisajtó pedig eltűnt a domb alatt.

Lumi kilépett a tornácra, és megállt. Nem tudta, hova lépjen. Minden ismerős dolog más alakot kapott.

A kerítés tövében üldögélt egy kis nyúl, aki a domb túloldalán lakott. Ő is a fehérséget nézte.

„Eltűnt minden", mondta Lumi.

„Nem tűnt el", felelte a nyúl. „Csak letakarták. Nézd meg a nyomokat, azok megmondják, mi van alattuk."

Lehajoltak. A friss hó olyan puha volt, hogy minden nyom élesen megmaradt benne.

A bokortól a kerítésig apró, kettős pontok vezettek, egymástól alig egy arasznyira.

„Cinege", mondta a nyúl. „Ugrál, nem lépked. Ahol leszállt, ott mag van a hó alatt."

Kicsit odébb hosszabb, ötujjú nyomok kanyarogtak a fatörzsig, aztán felfelé.

„Mókus. Ott a diója a kéreg alatt, minden télen ugyanott."

A kerítés mellett egy széles, lapos csík húzódott, mintha valamit húztak volna.

„Ez a szomszéd, a szánkóval”, mondta a nyúl, és ettől mind a ketten nevettek.

Délre Lumi végigolvasta az egész kertet. Tudta, hol van a lépcső, hol a kút kávája, és hol az a lyuk a kerítésen, ahol a nyúl bejár.

A fehérség ugyanolyan fehér maradt, csak már nem volt idegen.

„Köszönöm, hogy megmutattad”, mondta Lumi.

„Holnap majd te mutasd meg nekem”, felelte a nyúl, és eltűnt a kerítés lyukában.

Attól a naptól fogva az első hó után mindig végigmentek a kerten, mielőtt beletapostak volna. Előbb elolvasták, aztán szánkóztak.

vége

Beszélgessetek róla

A mese végén megkérdezheted a gyermekedtől:

1. Mit szoktatok elsőnek megnézni, amikor leesik az első hó?
2. Fel tudnátok ismerni, melyik nyom kié a kertben?
3. Mi az, ami télen a hó alatt is ott van, csak nem látszik?

Mesélte Imre Viktor · mesemorzsak.hu · Ezt a mesét és a többit ingyen olvashatod: mesemorzsak.hu/blog/mesek/esti-mesek/lumi-es-az-elso-ho/